



Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

tatem nō timeret. Nec mirum quōd veræ fidei prædicator factus est, qui frater est martyris: cuius vitam quoque merita adiuvant, ut ad omnipotentis Deigremium tam multos reducat. Qua in re considerandum nobis est, quia totum hoc agi nequaquam posset, si Hermenigildus rex pro veritate mortuum non fuisset. Nam sicut scriptum est, Nisi granum trimenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum fructum non parit: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Hoc fieri videmus in membris, quod factum scimus in capite. In VVifigothorum enim gente, vnus mortuus est, ut multi viuerent. Cum vnum granum fideliter cecidit, ad obtinendam fidem animarum seges multa surrexit.

VITA S. LYDVVINAE VIRGINIS

nè admiranda. ex ea quæ est per F. Ioannem Bernardinum Franciscanum. Obijt virgo sanctissima anno salutis millesimo quadringentesimo tricesimo tertio, 18 Kalendas Maij.

14. Aprilis.
Lydvvinæ
patria & parentes.

Fuit in Comitatu Hollædiæ, oppido Scheidæ Petrus quidam Ioannis filius, qui non tantum virtutibus quàm honestis & religiosis admodum virtutibus, vxorem habebat Petronillam, cuius nomen cum alijs virtutibus tum pietatis impense studio insignè; ex qua, præter proles masculas & puellam vnicam suscepit cum alijs multis & corporis dotibus, tum verò eximia forma ac christudine præditam; cui per regenerationis ætatis Lydvvinæ nomen impositum fuit. Hæc ab infancunabulis, varijs exercita corporis doloribus cruciatibus, ad perfectionis ac totius quod dicitur civitatis culmen à Dño prouecta est. Sic enim diuina prouidentia statuisse videtur, ut neminem ad

genem sanctitatis gloriam nisi per magnos labores & ardua certamina peruenire velit. Cùm virgo septimum ætatis annum attigisset, cœpit, puellarum consortio posthabito, mentē pariter & corpus Deo consecrare; prorsus vt ditissimorū etiam hominum coniugia, qui eam propter formæ integritatē & raram prudentiam, vxorē expetebant, cōstanter repulerit: atq; in castitatis proposito perseuerauerit. Cūque nō deessent qui importunis postulationibus & ingenti auri pondere eam expugnare tentabant; illa contrā, ne preciosum virginitatis suę thesaurum amitteret, pugnabat, eamq; gemebūdis precibus, inter varia certamina, corporis deformitatē à Dño impetrauit, vt à cunctis, qui eam antea incredibili amore prosequuti fuerant, & casto virginitatis proposito insidias struxerant, tunc aspernerentur: ac contemptu quouis dignam iudicaret.

Annos igitur nata plūs minus quidecim, accidit vt hyberno quodam tempore, cū flumina glacie concreta iucundissimam inambulandi in ea facultatem hominibus præberent, à sodalibus virginibus inuitata, quāuis agrē admodum, animi causā se sociam adiungeret. Ibi verò cū puellas fursūm deorsum, vt moris est apud Barauos, cursitātes spectaret, contigit, vt puellarum vna rapido cursu incitata, casu in eam impingeret, ipsam in glaciem prosterneret, tam miserabili lapsū, vt costa vna corporis frangeretur. Tum illico iocus omnis in lachrymas conuersus, clamores sanē multorum cum miserabili eiulatu excitauit; & quam iucundissimam eò adduxerant puellæ, eam suis humeris cognati, desperata planē corporis salute, domum reportare cogantur. Fuit continuò agra valdē ad doloris sui lectulū delata, è quo, Domino sic volente,

nun-

Recusat nuptias etiam diuitū procorum.

Impetrat à Dño deformitatē corporis vt à precis liberaretur.

Horrendo casu grauissimè læditur

Nulla arte potest curari.

nunquam incolumis surrexit. Medici & chirurgi præstantissimi quique vndeque accersebantur, dolor virginis omnem eorum artem ac industria vincebat, adeo vt exiguis parèrum facultatibus sumptis, omnis salutis spes præcisa esset. Omnis ergo medicorum solatio destituta virgo, sola spes diuinæ nitens huc atque illuc sine vlla se respersabat; prorsus vt omnis ei locus angustus nimiaque doloris vis animum propè absorberet. Videre erat certè non sine lachrymis, miserabilem lescentulam membrorū omnium officio orbantibus manibusque monstri cuiusdam instar mi reptatē: & nunc trunco, nunc scabello pedum angulos se promouentem. Fastidiosus stomachus salubres cibos ac potus respuens, sæpè ex artibus tepidam, quandoque è canalibus putentem quam expetens hauriebat. Stomacho vacuo aut

Miserandum in modum perpetuo cruciatur.

guus aut penè nullus ei somnus erat. Vnicuique latium, per singulas noctes lachrymis rigare visum, & cum percusso Iob ab omnibus deo Deo gratias agere. Qua verò spiritus amaritudinis deiectione tres primos annos exegerit. Deo notum est, & quibus hoc ei placuit reuelare.

Nota de veris.

Erat ei dirissimum apostema, quod noxiū morem per omnia corporis membra diffundendo adeo vt marcidis intestinis, vermes horridissimi inaudito quodam modo, è profundo corpore exurgerent: corrosisque visceribus tribus in locis trem eius dirumperent. Ne autem vitalia membra suo more exederent, malagmate quodam ex frumēti, melle optimo & pinguedine caponum confecto, & ad foramina illa appposito, eliciebat. Ad hanc autem calamitatem accedebat hoc

quod à di...
limoniam...
screntur...
piparum i...
mantia, ca...
nerat. Hu...
cepit, vt...
pariri vel...
manitate a...
Tum illa :...
miserico...
mhi misen...
tissimi, vt...
nes, extrah...
ario, crasti...
debat, to...
Membra...
stro, tanta...
posset. Igr...
chium ad i...
tredine ab...
adharebat...
pungebatu...
osa de form...
fistura diu...
ris officiu...
catus, alter...
nouo que c...
lor eam in...
angina, ali...
nunquam...
re posset...
auribus, &...
tibus, &

quod à diuitibus cogeret eiuſmodi emedicare a-
limoniam, qua ſeuiffimi vermes nonnihil compe-
ſcerentur. Erat tum Scheidami vir prædiues qui o-
piparum inſtructurus conuiuium, præter alia ani-
mantia, capones etiam benè pingues ſibi compara-
uerat. Hunc Lydvina ægeſtate compulſa rogare
cepit, vt aliquid ſibi de caponum pinguedine im-
partiri veller. Negat ille homo ab omni planè hu-
manitate alienus, aitq; capones ſuos maciè affectos.
Tum illa: quandoquidem nulla te calamitatis meæ
miſericordia capit, oro Deū vt catus deuoret quod
mihi miſerrimè dare recuſas. Et ecce aduenat lau-
tiſſimi, vt putabatur, conuiuij dies, parantur capo-
nes, extrahitur adeps, conduntur omnia in præptu-
ario, craſtino manè, quod accuratiùs aſſeruatū cre-
debat, torum cernitur tanquàm à beſtijs laceratū.

Membra omnia, dempto capite & brachio ſini-
ſtro, tanta erant debilitate deiecta, vt ea mouere nõ
poſſet. Ignis, quem ſacrum vocant, dexterum bra-
chium ad ipſa vſque oſſa depaſtus erat. Scapula pu-
tredine abſumpta faſcijsq; colligata vix corpori
adhærebat. Caput dolorū aculeis & malleolis com-
pungebatur, frontem fiſſura longa, lara atque flexu-
oſa deformabat. Mentum quoque ad labrum vſque
fiſſura diuiſum, & concreto ſanguine tumidum o-
ris officium impediēbat. Oculus alter penitus ex-
catus, alter lumen naturale ſine ſanguinis effuſione
nouoq; cruciatu ferre non poterat. Dentium do-
lor eam inſaniam propè adigebat. Guttur non raro
angina, alijsq; morbi anonymi infeſtabant, vt non-
nunquam nè corpus quidem Dominicum degluti-
re poſſet. Tantus manabat ab ore ſanguis, naribus,
auribus, & oculis vt horrorem afferret ad ſpectan-
tibus, & pijs lachrymarum riuulos exprimeret.

Vome-

Vltio diui-
na in homi-
nè inhumana-
num.

Nullū mem-
brum virgo
mouere po-
teſt.

Vomitus mi-
gabiles.

Vomebat saepissimè tanta copia aquam rubram, plerunque capacitatem vas, quod à duobus hominibus portaretur, excederet. Curiosis autem ad rātibus, vnde tantus in ipsa nihil alimonix sume te existeret humor, respondebat: Dicite, viri fientes, vnde vitis tantus liquor, quæ hyeme pro arida videtur. Pulmonis quoque & hepatis par- culas rejiciebat, vbera ineffabilibus pustulis &

Calculi do-
lores.

nie interdum fluentibus, torquebantur. Calculi columbini oui instar tanta vi eam exagitabant, omni sensu frequenter destituta iaceret. Magni testinorū pars è corpore diu ante oculos eius p- dula eminebat. Nulla est febris quam non aff- infestissimam patiebatur. Et nè singulis immo- non erat vllum in corpore membrum, quod in- ditis non esset doloribus obnoxium. Et quidem

38 annis z-
grotat.

tantus morborum cumulus annis octo admod- & triginta eam oppressit, neque vllum omnino horrendis cruciatibus respirandi tempus vel ho- concessit. Iacebat virgo ad supremum vitæ die- lectulo supina, vt aliquam ex cæli aspectu con-

Primis qua-
tuor annis
inuita passa
est.

tionem hauriret. Et primis quidem annis qua- afflictionis suæ, secundum exteriorem homines- tiebatur inuita, tædebatque cæli etiam conuer- eri. Lachrymantem assiduo parentes vetuli co- lari nitebantur; cognati quoq; & adolefcentulu- bis suauissimis pondus tantæ calamitatis suble- volebāt, sed oēs illi consolatores onerosi: sol- qui percusserat, doloris acerbitati mederi des-

Ioannes Pot
Sacerdos.

Erat ijs temporibus venerabilis quidam C- Sacerdos Ioannes Pot, is tãquã à Deo missus solaturus eam aduenit; hortari que cœpit vt tam ad Christi labores & acerbissimū suppli- nus spontè pro nobis susceptum, meditata co-

neret. Pro-
adhuc ma-
acerbitate
nec sinebar
aliquid de
vir Dei Io-
voluntate
rusest. Su-
dij, & obl-
memoriã
res, quã m-
sua carnis
summis op-
sine perfru-
bus poteris
tuere, aspice
extremis d-
Nil dubita-
tandem sua
tra vires an-
fectu torren-
Christi Sac-
mytheria se-
eternus ego
incitare co-
Quod si te
merces tua
tum virgo in
quindecim
omnis in du-
ritu cõfirm-
hic crucifix-
riculos red-
mẽtatione

neret. Promisit illa se facturam, sed cum inspidum
 adhuc manna degustare vellet, protinus dolorum
 acerbitate victa redijt ad lamenta & querimonias:
 nec sinebant immodici corporis & animi cruciatus
 aliquid de Dño Iesu placidè cogitare. Veruntamen
 vir Dei Ioannes cum cerneret promptam eius animi
 voluntatem, ad perseverantiam eam instanter horta-
 tus est. Suadebat, ut contemptis sodaliu ineptis gau-
 dijs, & oblectamentis breui perituris, reuocaret ad
 memoriã quæ & quanta passi essent Christi marty-
 res, quã multis iocis, diuitijs & voluptatibus spõte
 sua caruissent, solo Christo cõtenti, apud quẽ nunc
 summis opibus, honoribus gaudijs & delicijs sine
 fine perfruatur. Sed quia nihil, inquit, tuis ipsa viri-
 bus poteris, Christũ pro te vulneribus concisum in-
 tuere, aspice in cruce pendentem, clavis cõfixum &
 extremis dedecoris ac ignominia maculis affectũ.
 Nil dubita quin ex assiduo illius aspectu, refectiõe
 tandem suauissima perfrueris. His auditis virgo sa-
 cra vires animũq; resumpsit, totoq; intellectu & af-
 fectũ torrente passionis Christi sitire cœpit. Porrò
 Christi Sacerdos tertio iã accedens viuifica Christi
 mysteria secũ detulit, tradiditq; virgini & ait: Ha-
 bitus ego te ad commemorãdam Christi passionẽ
 incitare conatus sum: iam verò ille tibi loquetur.
 Quod si te constãter fortiterque illi subieceris, erit
 merces tua magna nimis. Vix hæc effatus erat, cõsta-
 tim virgo in tantã vim lachrymarũ, prupit, vt dieb⁹
 quindecim vix eã sistere pouerit. Tũ verò amaror
 omnis in dulcedinẽ conuersus, crescẽte morbo, spi-
 ritũ cõfirmabat; prorsus vt nihil, nisi solus Iesus &
 hic crucifix⁹ saperet. Itaq; passione Dñi in septẽ ar-
 ticulos redacta, nullã temporis partẽ sine eius com-
 mõtatione vacuã trãsire permisit. quæ res tã ardẽti
 amore

Optimè est
 instituit Ioa-
 annes Poz.

Mirè com-
 pungitur ac-
 cepta Eucha-
 ristia.

Passionem
Christi affi-
duo cōme-
morat.

amōre Christi, animum eius inflammavit, v[er]o tempore, v[er]o
in calamitatibus Christum vbique presentem con-
templaretur, eumque obnixè rogaret, vt multo-
catis doloribus vehementius eam affligere dig-
retur. Per id tempus cum pestilens quaedam mor-
gio regionem inuasisset, illa tanquam sedula
ter iratum patrem & reos filios mediam se-
ponebat: supplicibus à Deo precibus contende-
vt caelestes iras multis populi sceleribus debita
suum caput conuerteret. Mox igitur bino pete-
vlcere, immensas Deo gratias egit; rogavit
terium ad sacrosanctæ Trinitatis honorem ad-
dignaretur.

Margareta
Comitissa
Hollandiæ
eam inuifit.

Interea fama admirandæ patientiæ eius, quæ in vita præte-
lebrī sermone vbique vulgabatur, peruenit ad unum licet v[er]o
res Margareta Hollandiæ Comitissa: quæ in opore coeſctan-
medico suo ad eam properauit, vidensque morbis partibu-
um, paupertatem, dolores & cruciatu totius illius eam
visceribus commouetur, cupiebatque illam innoxios morti-
ci sui industria ab immensis cruciatibus subleuare, accrescel-
sed frustra omnis ars humana in eius curatio-
sudabat. Medicus enim, cui Godefridus nomen quem paup-
rat, accedens marcida è corpore intestina ex-
bat, saniora referuabat: sed cum erumpente moris dolori-
gno impetu ingētem vermium numerum ceruicem non rare-
soli Deo curam eius committendam esse dicitur, subtrahit eam

Hæc impos-
sibilia sunt
apud homi-
nes, sed pos-
sibilia apud
Deum.

que re infecta discessit. Hoc autem admiratio-
gnum est, quod sacra virgo triginta & amplius quo-
nis vix tantum panis comediſſe fertur, quantum deſtituta fidu-
ro sano ad vitam triduo sustentandam sufficere iaculo an-
Quod si buccellâ panis cum modico lactis aqua vel eodem se-
uifque liquore deglutire vellet, fiebat id non sine
xima difficultate ac magno dolore. Somni-
similiter expers fuit, aded vt toto infirmitate
am subleuan-

tempore, vix trium noctium tempus quieti dare poterit. Confluebant interim multi ad eam, alij pietate, alij curiositate ac malevolentia ducti: cumque in obscuro eam tuguriolo decumbentem cernerent, procacibus verbis voracem, merobibulā ac demoniacam esse affirmabant, & in humili tugurio, ut olim lob in sterquilinio sedentem, subsannabant, eaque miseria, propter impietatem in Deum, dignissimam esse clamabant.

Defuncta verò matre virgo sancta, quamuis cum ipsa paupertate rerum omnium indigantaret, commissam tamen sibi a matre substantiam diffraxit, distractamque pauperibus erogavit: nihilque sibi in vita præter Iesum Christum reservavit. Videre licet virginem pauperulam nuditate & frigore confectam, ita ut obrigescens extremis corporis partibus, mortē ipsam in labijs portaret, quæ totis millies eam absumpsisset, nisi Dominus inter tot illas mortuas conservasset. Post has verò erummas subleatas, accrescebat virgini novæ molestia ex parte virginitatis, & viribus corporis destituta: ut potius nomine quam paupertas premeret & ætas labore vitium tina excomparare nō sineret. Hęc cum in acerbissimis corporeis doloribus virginem vehementer affligerent, non raro Dominus cælesti etiam consolatione esse distracta eam planè derelinquere videbatur: prostrata ut ea nihil in terris calamitosius esset. Sed pia virgo quamuis diuino pariter & humano solatio destituta fiduciam tamen in Deum non abiciebat, sed iaculo amoris Christi confixa, ad angelum suum laetis se convertebat; illum haud aliter quam patrem alloquens, multisq; sermonibus ad eum tristitiam & temporis tedium & dolorū vehementiam subleuans. Hoc pacto temporis repellebat tedium

Eccē malevolentia hominum.

Omnem substantiam matre mortua erogavit pauperibus.

Ut se gesserit diuinis consolationibus destituta.



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dium cum caelesti consolatione destituta corpore pariter & animo langueret.

Post maximas angustias angelica fruitur visitatione.

Sed illa eius insignis in Deum fiducia nequaquam fructu carebat suo: nam post multas animi angustias, post intolerabiles corporis dolores, post gemitus & lachrymas angelico fruebatur aspectu, in batur colloquio & obsequijs adeo ut dolorum onum quasi oblita inter ipsa corporis cruciamtetur ultaret & quasi corporeis vinculis soluta terrens res despiceret. Dicam paucis quantam virgo in ex angelorum praesentia delectationem hauerit.

Angeli eius

Erat vidua quaedam venerabilis quae impotenter precibus ab ea postulabat, ut sibi angelum eius in diu copiam a Domino impetraret. Annuit virgo in monuitque viduam ut clauso ostio secum in precibus persisteret. Et ecce adest angelus incredibilis virtutis splendore coruscans, adeo ut eius conspectu ineffabili gaudio perfusa vidua, pro in amore pulchritudinis illius absorpta esset. Et quae angelus rogatu Lydvvinae oculorum obtutu eam defigeret, animus viduae tam vehementeris flamma exarsit, ut cibi potusque penitus deiecit à lachrymis praeter nimio gaudio fufis sibi tempus non posset. Cogitet hic lector quid sit ipse foetus electis suis in patria, si tantum delectat aspectum qui ei ministrant.

Angeli eius elegantissima forma apparet.

Cum autem sic Christi famula tanquam in fornace probaretur, flante Austro, perinde vidua in irriguus virtutum flores germinare non desinit.

Patientia eius & fortitudo in cruciatibus.

alijs quoque optima de se proponens exemplum in extremis angustijs nihil aliud habebat in ore nisi O bone Iesu miserere mei. Grauissimum pauperis onus non modo forti sed hilari etiam animo sustulit, adeo ut quibusdam foeminis, quae probere

nuriam norat
Saris abunda
si autem mihi
diuitiae & de
nes paupertate
gratias ago
Ipsa, quae
ret, oblatas
tanquam pia
parcissima p
currebat: ne
peresset, ope
lentem praeb
prompto ser
pauperes tan
venerabatur;
ius in tenebris
dos interdum
ministros sup
sus benefici
tus Dominu
cepta esset, s
Ex liberal
vaccu vicin
et, & illa co
modu trigin
nihil penitus
tempete & rei
vina miran
labitur? Hu
& domestici,
us postea ref
nanu Dni ad
am coleruar

nuriam norant, eam reprehendentibus respoderit : Satis abundat, qui eo, quod habet, contentus est. Et si autem mihi cum hominibus communes non sunt diuitiæ & deliciae, sunt tamen cum multis communes paupertas & miseria : quibus ego abundas, Deo gratias ago & conquiesco.

Memorabilis eius sententia.

Ipsa, quamuis nulla corporis alimonia indigeret, oblatas tamen elemosynas admittebat, ut eas tanquam pia mater pauperibus erogaret. Sibi ipsi parcissima pupillis & viduis mira liberalitate succurrebat : neque vlli vnquam, quamdiu terentius superesset, opem negabat. Si largiri nil posset, condolentem praebebat animum, blandoque pio corde de prompto sermone aliorum miseriam subleuabat. Pauperes tanquam caelestis regni principes futuros venerabatur; eorumque nomina & habitacula, quamuis in tenebris iaceret, distincte nouerat, quibus cibus interdum coctos, crudos interdum per fideles ministros suppeditabat. Cum autem tanto pauperibus benefacendi studio arderet, tum vicissim Christus Dominus quam sibi haec virginis voluntas accepta esset, stupendis saepe miraculis declarauit.

Benignitas eius in pauperes.

Ex liberali cuiusdam deuotione cum ei quarta pars vacce cum vicinis ad alendos pauperes diuidenda cessisset, & illa coctas carnes certis familijs numero admodum triginta distribui iussisset; inuentum est postea nihil penitus ex olla diminitum esse. Familia igitur stupete & rei nouitate admirare, quid, inquit Lydus, non miramini? An nescitis a Domino dictum, Date & dabitur vobis? Hinc sane miraculo derogari non potest, cum & domestici, & aduentantes peregrini iisdem carnibus postea refecti sint, & oes admiratione permoti nanum Domini adesse faceretur, quae olim viduae farinae conseruata, eadem Domini virtute & bonitate factum est.

Preclaro miraculo declarat Dominus quam sibi sit gratum benefacendi studium.

3. Reg. 17.

L. 2. est,

est, vt, cūm fœminæ cuidam caduco morbo la-
ranti misericordia mota vinum suum, quo are-
labia refocillabat, benignè dedisset, vasculum in

Item alio.

vino optimo redundaret. Cūm frater eius Gul-
mus multo gr̄e alieno obstrictus è viuis excessi-
filiosq̄ue in extremā calamitatem coniecisset,
go sancta illorum misera corrasis vndiq; pecc-
Nicolao cognato suo in mādatis dedit, vt prom-
è crumena, in quam nummos omnes cōdiderat

Item alio.

cunijs, creditoribus satisfaceret. Fecit ille, vt
erat, cumq̄ue omnibus factum esset satis, eadem
cunix summa salua & integra in ipsa crumena
uenta est: qua propter eam Domini Iesu crumena
deinceps appellari voluit. Et quidem hoc certu-
rius constat cūm octo libras in eam misisset,
plusquā quadraginta, præter eas quibus frater
alienum dissoluerat, ex ea pauperibus elargi-

Suscipit etiā
curam ani-
marum.

Cūm autem tanto studio ac diligentia
& paupertatem à miseris profligaret, tum di-
tiori cura animarum languores curandos sus-
bat. Quamuis enim literarum prorsus ignara
tamen ex codice vitæ crucifixi Iesu, mirabili-
tate sedula discipula haurire studebat quod
effunderet. Confluebāt ad eam omni ex parte
ti varijs tentationibus & angustijs afflicti, dū-
q̄ue & animi & corporis doloribus oppressi,
rum corporibus Christi virtute ægritudines
bat; & animas peccatorum pondere grauata-
tis sermonibus recreabat. Periculis animarum
sapius probatum est, plus cruciabatur sancti-
go, quā sui corporis doloribus. Cum Moysi
precari Dominum solatio erat ei; ferre cruci-
lucrum putabat: mortificari quotidie, spiritus
rat animæ illius respiratio.

Erat Scheidami vir quidam prædiues, qui desperatione vexatus, seipsum suspèdio necare tentabat. Cumque hoc suo. exposuisset confessario, neque is hominem ab eo furore sanare posset, adiit virginè, eique hominis illius periculum exposuit. Respondit virgo; Satanè hoc esse artificium, quare nihil fieri posse prudentius, quam dæmonem suis ipsius laqueis captū irretire. Hortatur igitur confessarium, ut homini illi ab omni peccatorum labe per salutarem confessionem prius purgato, hoc ipsum pro satisfactione iniungat, ad quod eum terretimus Satan instigabat. Sciebat enim virgo dæmonem odio Dei & sacramentorum, non permissurum ut poenitentis obedientia fieret quod ipse serpentina malitia suadebat. Sacerdos autem quavis ab eo consilio vehementer abhorreret, cum tamen virginis prudentiam ac sanctitatem multis indicijs perspectam haberet, & miserum hominem prætetationis importunitate tabe confectum cerneret, iniungit illi per sanctam obedientiam suspendij poenitentiam. Lætatus ille tali poenitentia, festinansque ad laqueum trahi appensum, desilit ex loco quem ascenderat. Mirares. Accurrunt ilicò dæmones, hominemque rupta resti collo eius implicata, magno cum impetu inter parietem & cistam quandam dejiciunt, ibidemque corpore & animo tremebudum relinquunt. O sceminam admirandam, diuino proculdubio lumine illustratam, supernique secreti de viro desperato non insciam, cuius hoc sanè admirandum potius est, quam imitandum consilium.

Vir quidam immanitate scelerum efferatus, mortiferoque sepultus somno, nullis monitis, vel terroribus ad flagitiorum confessionem sacerdoti faciendam adduci poterat. Tandem assiduis adhortationibus

Hominè desperatè liberat à diaboli machinis, sed modo admirando potius quam imitando.

Item virum valde flagitiosum.

onum stimulis fatigatus, paratum se ostendit Lydvina ea reuelare, vt ea rursus illa sacerdoti cõteretur. Lydvina verò etsi totis se viribus oppo-
 set, ille tamen turpia sanè & horrenda flagitauerit, quæ illa, consentiente viro, sacerdoti quam propria cum multis lachrymis confessa. Postea vir ille ad eam rediens salutarem sibi in factionem imponi voluit, spondens se, licet gra-
 sima libens subiturum. Tum Lydvina: Peccata tua per puram ac integram confessionem expulsa suscepi: vnum autem hoc à te peto, vt in molli-
 to vna nocte supinus cubare velis, neque te in-
 rum latus quouis modo vertas. Accepit ille in factionem subridens, seseque opportuno tempore delicatulus ille in lecto reposuit. Sed mox victus, egrè admodum tulit se consueta vertebertate priuatum esse, adeò vt somnus etiam oculis fugeret. Cumq; sic tadio affectus iaceret, porisque sui incolumitatem, lecti mollietatisque breuitatem, scelerum suorum immanitatem æternas gehennæ flammæ, aliaque multa cogitauerit & tam exigua molestia se victum cernebat, tristissimè cœpit peccatorum tuorum fœditatem plorare, mentisque cæcitatem admirari ac in-
 tudinis suæ scelus detestari. Ego enim, dicebat, incolumis molliter & delicate iacens vellemsi discrucior quòd breuissimo hoc temporis spate libertate corporis, quò libet, vertendi frui nossum: Et Lydvinae corpus tot Domini flagellum, & putredine absumptum, tam multum in vili habitaculo & duro strato libens pro-
 patitur. Hæc consideratio protinus virum illud alterum mutauit, vt nulla ei deinceps satisfactio pro peccatorum venia grauis videretur.

Hoc miraculum sane eximium est.

Flagrabit
 neminem
 sis corpor
 lerit: cum
 tudinem
 moris in
 res mea: c
 Christo an
 ad me pau
 quotamar
 perpeffus
 ed pernen
 fieri pro fi
 mentum ta
 die illo car
 pus existi
 Interea
 sa non desi
 crueros la
 gis quo cer
 rum pcena
 angelo duc
 manes cru
 in vita ei
 tem quon
 pratercam
 dius, cor
 te præuen
 satisfactio
 na cum al
 spiritu ad
 abyssi voce
 lo suo fac
 detineri. C

Flagrabat adedò virgo sacra animarum salute, vt neminem vnquam aduentatium, quamuis immensis corporis & animi doloribus premeretur, reperit: cumque domestici eius concurrentium multitudinem excludere vellent Lydvina facibus amoris inflammata exclamabat: Quid agitis sorores meae, quid agitis? Itane lucrari non debemus Christo animas, quas satan deuorare cupit? Veniat ad me pauperes omnes, veniant desolati & quotquot amaro sunt animo. longè enim maiora pro ijs perpeffus est Dominus meus Iesus Christus. necdum edo perueni, quò ille, qui ait: Optabam anathema fieri pro fratribus meis. Dominici corporis sacramentum tam ardenti sumebat desiderio, vt vel vno die illo carere coacta, anni spatium breue illud tempus existimaret.

Interea Lydvina tota flammis charitatis incensanone destitit die noctuque pro animarum salute creuitos lachrymarum imbres profundere; edo magis quo certius per spiritum horrendas damnatorum poenas apud inferos cognouerat. Frequenter, angelo duce, ad loca purgatorij perducta vidit immanes cruciatus eorum, qui magna familiaritate in vita ei coniuncti fuerant. Inter quos sacerdotem quendam (vt alios interim plurimos silentio pratercam) qui cum tota vita carnis illecebris delectus, corruptos statuisset corrigere mores, morte praeventus, etsi valde contritus, sine vlla tamen satisfactione à carne migrauerat. Pro quo Lydvina cum assiduis precibus Deum exoraret, rapta in spiritu ad expiationis regionem audiuit è puteo abyssi vocem sanè lugubrem, cognouitque ex angelo suo sacerdotem illum decem iam annis ibidem detineri. Cumque ex ea quereretur velletne pro eius

L 4 ablo-

Flagrat amore per-
centium
animarum.

Rom. 9.

Venerabile
sacramentum
quam arden-
ter sumptu-
rit.

Orat nocte
ac die pro
salute ani-
marum.

Vidit sacer-
dotem quen-
dam in poe-
nis purgato-
rij.

absolutione aliquam subire poenam; respondi
 la se id animo velle libentissimo. Tum angelus
 raginem quandam valde horribilem ostendit,
 torum torrentium instar, magno impetu rebu-
 tem, quam transmittere eam oportere dicebat
 vellet afflictissima sacerdotis anima subuen-
 Nec renuit illa ardentissimis charitatis flamma
 censa, quanquam ingenti tremore concussa; se-
 gelo hortante & diuina virtute eam confirma-
 tamultuantes illas vndas ingreditur, ac summo
 labore eas superans victrix tandem, quod opte-
 rat, obtinuit: viditque repente sacerdotis illius
 mam niue candidiorem e poenis euolatam ex-
 iubilo ad caelos abeuntem. Et ne quis haec ali-
 que innumera sunt, vana esse existimet, contra-
 te Lydvinam, cum diu oppressis sensibus in ha-
 modi raptibus iacuisset, ad se reuersam, ma-
 dore persusam animo ita consternatam fuisse
 mo circumstantium ambigeret eam spiritu
 fatigatam alicunde reuertit.

Sacerdotis
 animam e
 poenis libe-
 rat.

Saepe duci-
 tur ad loca
 terrae sanctae.

Consolati-
 ones spiri-
 tus in corp
 eius redun-
 darunt.

Saepe etiam noctibus rapiebatur (in corpore
 extra corpus incertum) ad loca illa in quibus
 stus nostrae salutis redemptione operatus est:
 bus multis interdum liuoribus econtusa & va-
 bus contusa redibat, cum tamen spiritus eius
 debili gaudio persusus exultaret. Haec autem
 ra angelus ei ideo inflata esse dicebat ne qui-
 bigeret se sacris in locis fuisse. Sed & homines
 dignissimi, hoc in ea post crebros raptus, ob-
 runt, quod haud secus redoleret, quam si precor-
 mis vnguentis delibuta fuisset. Spiritus enim
 sti dulcedine plenus redundabat; prorsus, ut
 vasis musto exuberantis, totum cingulum
 quodam spiritus effundendo compleret; presens

omnes diu
 Multi sap
 mouerent,
 odoris reli
 tantarum
 quibus ill
 nus sapiens
 milia me
 tionam eu
 abundo cor
 miserabili
 consolatio
 solidat.
 Fuit ei s
 haritas, ad
 mundi hui
 solenni, di
 sorem ali
 modum ven
 spatium cor
 festum om
 turum cred
 posset, clam
 aurem paul
 vultu eam r
 cedere recur
 ritate aliqu
 exultimas, v
 tem eam cor
 delibesceret
 Qua re time
 dico se inde
 so lumine e
 narum, inde

omnes diuina quadam virtute mirifice exhilarabat. Multi saepe cum naves oraque sua pectori eius ad-mouerent, vt pro voto, spiritus eius & suauissimi odoris reliquias haurirent, mirabantur, quomodo tantarum redundantiam deliciarum ferre posset; quibus illa respondebat: Quam bonum mihi, vt minus sapiens loquor, quod in infirmitatibus meis humilitat me Dominus: nam sine illis pondus consolationum eius nequaquam ferre possem. Itaque cum abundo consolationibus, disco postea in corpore miserabili incredibiles perferre cruciatus. Bona est consolatio quam non tumor inflat, sed timor con-solidat.

Fuit ei summa quadam cum angelo custode familiaritas, adeo vt vel solo hęc solatio facile omnes mundi huius consolationes respueret. Die quodam solenni, diuinis intentis meditationibus assiderem fibi eum alijs nonnullis confessorum modestis admodum verbis rogauit, vt soli sibi trium horarum spatium concedere non grauarentur. Abeunt confessori omnes, sed confessorius, qui angelum aduenturum credebat, vt diu desiderata eius visione frui posset, etiam se in virginis cubiculo abdidit. Ecce autem paulo post aduentas angelus blando quidem vultu eam respexit, sed propius, quam solebat, accedere recusabat. Tum virgo ex hominum familiaritate aliquam se peccati contagionem contraxisse exillimas, vim lachrymarum profudit. Angelo autem eam consolante & non eius, sed illius qui ibidem descesceret culpam esse dicente, acrius flere coepit: Quare timore pariter & pudore suffusus sacerdos, hęc se inde recepit: virgo verò Lydvvinā immenso lumine circumfusa, primò in spiritu ad loca pœnarum, inde ad contemplandos calicolas, deducete

Nota opti-mam senten-tiam.

Familiari-tas eius cū angelo.

Raptus eius mirabilis.



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Non sentit
praementis
excessu vim
ignis corp
eius deua-
stantis.

Donum pro
phetia.

Nautam ser-
uat ab inimi-
cibus pe-
ziculis.

Gerardus
Coloniensis
solitarius
sanctus.

eam angelo, raptam est. Et ne quis haec in dubium
care audeat, constat certè cum hoc modo spiritus
corporis consuetudine auelleretur, quòd omni
fentiendi vim nõ modò amiserit, sed mortuus
lis multo tempore iacuerit, prorsus vt quòd
mali frigore, relictis per imprudentiam ad
lum prunis, latus eius, ad ipsa vsque ossa, sine
doloris ipsius sensu, absumptum fuerit.

Mira etiam in ea fuit prophetiae gratia, ita
arcana cordium eam non laterent, & absentia
secus ac praesentia clarissimè intueretur. Ma-
quandoque nauium apparatus mercatores in-
entem nauigaturi fecerant. In ijs naua qui
virgini familiaris die festo cum alijs profes-
virginis se precibus commendauerat. At vir-
tutorum praesentia hortatur eum, vt die ab alijs
fituto, mari se committere non praesumeret.
ceret accepti consilij haudquaquam poenite-

Naucerus licet inuitus consilio acquieuit, al-
cum magno bombardarum strepitu & soliti-
tia signis è portu soluentibus ille tristis domi-
dijt, conuicijs pariter ac pudore affectus. Se-
dit vt classis illa paulò post in piratas inci-
quibus partim caesa, partim demersa fuit, nauis
militibus in captiuitatem abductis. Naucerus
rò qui saluberrimo virginis consilio paruerat
spera vsus nauigatione, mercibus onustus è
bus auctus domum redijt.

Iuuenis quidam Coloniae Agrippinae nati-
rardus nomine, cum varia de certo aliquo
nere eligendo cum animo suo consilia agitans
desiderio solitariae vitae vehementer inflam-
Aegyptum cogitaret, ne temerario ausu in-
tum corporis & animae discrimen se conij-

deretur, i
consilium.
conspicua
rata praesen-
tata est eur
solitudin
de ope diu
um ab ing
lendus. Hi
dua quaequ
rior factu
bore caua,
pietate pro
Angelicis n
corpore ita
oram extrin
nis aliment
lij lilael, o
verò è vita
tesimo vice
rum minif
vina.
Porro vir
in sua infir
spiritus feru
cudit vt mil
(qui illo tur
gurabatur)
ratione furi
conuicia iac
tis indignis
eius vulner
claro patra
ac mendaci
den

deretur, statuit ante omnia Lydvvinæ exquirere
consilium. Illa verò vt hominem ad se venientem
conspicata est, tanquàm commilitonis sui exhila-
rata præsentia, futurorumque optimè conscia hor-
tata est eum ad spiritale certamen in vasta Aegypti
solitudine subeundum: nec dubitaret quidquam
de ope diuina; vtpotè qui cælesti manna post terti-
um ab ingressu diem ad finem vitæ vsque foret a-
lendus. His virginis monitis Gerardus ille ad ar-
dua quæque pro Christi amore aggredienda ala-
crior factus in Aegyptum profectus est; vbi in ar-
bore caua, domicilio constituto, multum in vera
pietate profecit, & cælesti alimonia sustentatus,
Angelicis meruit colloquijs perfrui. Fuit autem
corpore ita obeso, vt colli eius pinguedo in vestis
oram extrinsecus se diffunderet, cum tamen om-
nis alimenti corporei expers, cælesti, vt olim fi-
lij lraael, cibo vitam ibidem sustentaret. Abijt
verò è vita anno salutis millesimo quadringen-
tesimo vicefimo sexto, cuius spiritum Angelo-
rum ministerio ad cælos abeuntem vidit Lyd-
vvinæ.

Porro virgo sacra cum iam vicefimum octauum
in sua infirmitate annum ageret, atque incredibili
spiritus feruore ad martyrij palmam aspiraret, ac-
cidit vt milites quidam Ducis Burgundiæ Philippi
(qui illo tunc fortè tempore apud Hollandos inau-
gurabatur) facta aduersus Christi ancillam conspi-
ratione furibundi in illam irruerent, turpissimâq;
conuicia iactantes detractis corpulculo operimen-
tis indignis modis contrectarēt; nec paucis vulnera-
tus vulneribus cumularent. Indè verò tanquàm præ-
claro patraro facinore recedētes, multis calumnijs
& mendacijs eam apud omnes traducunt bestiam,

vora-

Nutritur
manna.Gerardus
quādo mor-
tuus.Militem quo-
rundam im-
probum fa-
cinus in sa-
cræ virgi-
nem.

voracem, ac prostibulum appellantes, quæ fidei
 etatis specie per summum scelus sanctitatis op-
 onem apud rudes homines captare non verere-
 Hic rumor sceleratis eorum sermonibus longè
 teque diuulgatus, ipsum Burgūdiæ Ducem per-
 uit, ut strenuos quosdam non minùs quàm hono-
 milites mitteret, qui Lydvvinæ vitâ diligenti
 tinio excuterent, ut si eam ab illa sanctitatis op-
 one alienam inuenirent, dignum de ea suppli-
 sumeret. Illi igitur numero sex, virginis domum
 gressi, omnia perscrutari cœperunt, amotis
 gnatis & familiaribus, diebus admodū nouem
 demque noctibus custodes perseverarunt, seu-
 nihil in virgine deprehendere potuerūt, quam
 cibi omnis potùsque expers suauissimis in
 contemplationibus raperetur.

Ad nouem
 dies curio-
 sissimè à mi-
 litibus ob-
 seruatur
 Lydvvina.

Hinc igitur omni suspitione falsæ sanctita-
 mota, virgo ab ipso Duce alijsque omnibus
 in honore ac celebritate haberi cœpta, adeo
 nerabundi ad eam undique multi concurrerunt,
 que in rebus dubijs consilium & afflictis opte-
 gitarent.

Cum autem iam tempus adesse intelligeret
 mortalitatis ergastulo solueda laborum suo
 Domino præmiū iustitiæ que coronam percipi-
 accersitis ad se domesticis, multis cum lacrimis
 ab omnibus erratorum suorum veniam postulauit
 Fertur tunc ex corpore eius tanta odoris
 se fragrantia, ut omnes quasi torrente quodam
 lupratis potati se continere nō possent, quin
 tularentur. Illa verò in extremo illo spiritu
 mis nouorum dolorum stimulis adeo vehemen-
 vrgeri cœpit, ut diro cum vomitu fellis parti-
 eijcere cogeretur. Tandem tertio Paschatis

Moritur xij
 go sancta.

more pari-
 nus creato
 MARTY
 piadis, q
 docet Ba
 Vo
 Quer
 Oly
 nobilitate
 peratori in
 incredibili
 rore incand
 ajratione,
 vlla dolori
 eius ira veh
 nobis facul
 Equidem li
 rates & aur
 tur accedit
 enim & pe
 vero hæc of
 te prohiber
 torem abea
 tius fustibu
 res magis ce
 & noli cessa
 tanta verbo
 tradidit eo
 dos, qui fu
 bus tundi c
 ritum trade
 moranda re
 impietateu

more pariter & dolore absorpta purissimū in manus creatoris spiritum efflauit.

MARTYRIUM SS. MAXIMI ET OLYMPIADIS, qui passi sunt in Perside ciuitate Corduena, vt docet Baronius.

Quo tempore Christiana pietas in Perside aduersus Decij tyrannidē inuicta permanebat Olympiades & Maximus, viri cū generis nobilitate tum pietate admodū insignes Decio Imperatori in ciuitate Corduena oblati sunt. Qui cū incredibili tunc temporis in Christianū nomen furore incandesceret, iussit eos, præterita vilitate iudicij ratione, fustibus cædi. Cumque in tormentis sine ulla doloris significatione inuicti persisterent, Decius ira vehementiùs inflammatus: Pandite, inquit, nobis facultates vestras. Cui protinùs Olympiades: Equidem libenter id faciemus: nostræ enim facultates & aurum & gemmæ Christus est. Ad hunc igitur accedito & verbis diuitijs abundabis. Terrenas enim & perituras facultates ignoramus: corpora vero hæc olida tibi lananda tradimus, animas certe prohibere non poteris quò minùs ad suum creatorem abeant. Decius hæc audiens multò vehementius fustibus & plumbatis cædi eos iussit. At martyres magis confortati exclamabant. Fac quod facis, & noli cessare. munda quod sordidum est. Decius tanta verborum contumelia, vt putabat, lacessitus, tradidit eos Vitellio Amisio vicario excarnificandos, qui furore plenus iussit eorum capita securibus tundi donec scælici agone impollutū Deo spiritum traderent. Deindè sacra corpora canibus deuoranda reliquit: sed canes pio obsequio, Vitellij impietatem damnantes, custodes corporum se prebuerunt;

15. Aprilis.

Maximus & Olympiades Decio oblati.

Vere diuitijs Christus.

Cæduntur plumbatis.

Traduntur Vitellio Amisio.

Canes corpora deuorant.